

17/4 - 1991
Undertrykkelsen

100352

Et indre anliggende for Irak?

Av Anton Olstad,
Hamar

Den flernasjonale styrken har oppfylt oppdraget gitt av FN. Saddams tropper er ute av Kuwait. De flernasjonale står et stykke inne i Irak til sikring av Kuwaits grenser. Det gjenstår å pakke sammen og reise hjem. Irak har elskverdiggst god tatt våpenstillstandsbestingelsene. Tyngre våpen skal ødelegges. FN-observatører, sikret av FN-tropper skal sørge for at det blir gjort.

Utrolig naivt. Ingen FN-observatører eller FN-tropper, bortsett fra i Kongo, har greid å gjennomføre annet enn det de stridende parter selv har villet. Skruppelløse Saddam kommer til å lure FN trill rundt.

Saddam Hussein har slått ned shia-motstanden i sør. Han har ved kamphelikoptere og moderne avdelinger, bl.a. med napalm, massakrert kurderne i nord. Han massehengeretter kurdere og andre mulige motstandere. Og det slipper han unna med. FN vedtar resolusjoner, og Schwarzkopfs tropper trekkes ut. Verdens nasjoner kan bevilge seg god samvittighet overfor de tusener av flyktninger som har tatt landeveien fatt for å unngå Saddams massegraver. Vestens stormakter USA, Storbritannia og Frankrike slipper ned mat og ulltepper over stakkarene i de ugjestmilde grenseområdene mot Tyrkia og Iran. Men ondets rot ligger i Bagdad.

Saddam har satt fyr på Kuwaits oljebrønner og skapt en økologisk krise. Han lar motstandere mele ned – eventuelt henge – der det blir tid til det. Han jager tusener – det stes millioner – vekk fra hjemtraktene deres og brenner husene etter dem.

Det er «et indre anliggende for Irak».

Når hundretusener drives inn i nabolandene og overlates til den vestlige verdens medynk og hjelpeorganisasjoner, er det lenge siden noe har vært mindre av et «indre anliggende».

Det faktiske forhold er at feltherren Saddam har eliminert shia-motstanden, og han er i ferd med å utrydde kurderne. Han sitter sterkere ved makten enn han gjorde før krigen. Når hjelpesendingene når frem til Irak og bolikotten oppheves, kan han begynne på neste runde, helten «som sto imot verdens sterkeste og mest moderne krigsmakt i flere uker».

Verdens passive tilskuere – Sovjet-Unionen inkludert – skulle latt den flernasjonale styrken gjøre slutt på Saddams regime, mens sjansen var der.

Irak er sannsynligvis fremdeles den sterkeste militær-makt i Midt-Østen. Heller ikke det vil på lengre sikt være noe «indre anliggende».